

Ang. VI 180

*Occasionalia
prohessum carmina*

vol. 20

~~VI 180~~

II-180

VI-180.

PROFECTOR MAGNIFICE
DOMINE PATROE ET AMPLIFICATOR MAXIME

SVMMO VIRO
IO. HENRICO
FEVSTKINGIO

DOCTORI AC PROFESSORI THEOLO-
GO IN ILLVSTRISSIMA AD ALBIM ACA-
DEMIÀ LONGE CELEBERRIMO CVRIAE SACRAE
ASSESSORI GRAVISSIMO AVLAE AVGVST. PRINCIPIS ELECTRI-
CIS SAXONIAE ORATORI SACRO LONGE ELOQVENTISSIMO
MERITISSIMOQ SERENISS. DVCCIS SAXO GOTHANI CONSTI-
LIARIO IN SACRIS SAPIENTISSIMO H-T-ACADEMIAE

VITTEMB PRORECTORI MAGNIFICO

DOMINO PATRONO ET AM-
PLIFICATORI SVO SVORVMQ. STV-
DIORVM AETERNO MENTIS ET ANIMI
CVLTV PROSEQVENDO

A·R·G· c i o i o c c x i IPSIS MARTII NONIS
HSDEMQ

NATALI

EIVS INSIGNIBV5

GRATVLANDI PIETATEM TESTARI CONABATVR

MAGNI NOMINIS FEVSTKINGIANI

ADMIRATOR PERPETVVS ET OBSERVANTISSIMVS
CLIENS

VITTEMBERGAE SAXONVM

PRELO CHRISTIANI SCHROETERI ACADEM TYPOGR

PRORECTOR MAGNIFICE,
DOMINE, PATRONE ET AMPLIFICATOR, MAXIME,

Vmni Praepotentique NVMINIS singulari beneficio, diu illius PERPETVI dies Christianorum in Fastis redit, idemque Natali TVO insignis, qui tot nobis perpetuo laetandi causas affert, quot in TE dores ac merita ueneramur. Ac de isto quidem PERPETVO, quem commemorare coepi, non pauca magnifice Pontificii iactant, ex quibus tamen nihil admodum proferre possunt, quod non uel redoleat fabulas, uel superstitionem prodat, uel omnino sit eiusmodi, quin TVA id uirtus, non dicam, exaequet, sed modis omnibus uincat. Nihil de eius tum parentibus, tum loco natali, monumenta ueterum, quod reperire mihi quidem licuerit, narrant. Atqui, de TVIS et parentibus, et nataliis, abunde constat, quippe de quibus ipsi Anhaltinorum Fasti, splendido cum apparatu, nec sine exquisitae cuiusdam industriae laude, nuper editi in lucem, certiora quaeque et luculentiora tradunt. Gallus fortasse fuit ille, TV ex fortissimo Germanorum ortus es populo, nominatim Cimbrorum, quorum uirtus iam olim plus semel reformidata Romanis fuit, debellata ab iis interdum, nunquam deuicta. Ex antiqua insuper, et muneris sacri Viris inclyta, propagine in hanc prodiisti lucem, Patre genitus, Viro Summe Venerando, Henrico, Ancillite sacrorum apud Stellouersens in Holsatia uigilantissimo meritisimoque, Curiae item Sacrae Munsterdorfensis, in regno Daniarum, Assessore Grauissimo, Matre Dorothea VVelleria, Nobilissimae Molsdorfiorum gentis, A. C. MDCLXXII, eodem, inquam, anno, et, mirum dictu, mense eodem, quo, ante centum annos, XIII Calendas Apriles, maternae stirpis TVAE maiorum unus et propinquorum, magnus ille, et, ipse D. herois, Lutheri, iudicio, ad consolandum natus quasi factus, D. Hieronymus VVellerus, Freibergae in Hermunduris, bene placideque, et, quod caput est, in uera DEL ac SERVATORIS sui inuocatione, beatores in sedes commigravit, ut occasio uel hinc oblata sit parentibus studio TE sacro, non sine bono fortunatoque omine, iam tum consecrandi. PERPETVVS, ad quem redire mihi sit integrum, ex nobilissimo ditissimoque Senatore Praeful Turonensium euasit. Contra ea, TV, SVMME VENERANDE VIR, non uni solum coeui, sed pluribus, speciatim Iesensensi, Chembergensi, Seruestano, ingenti cum fructu, praefuisti, nunc autem Vittembergae, in illo repurgatae Religionis et Mularum domicilio, modis omnibus puriorem, ac iste PERPETVVS tenebat, de uero DEO doctrinam propagare contendis. PERPETVO Eustochius, teste Gregorio Turonensi, scriptore eius quidem temporis peridoneo, uel Gondulphus, ut Carolus uult Cointius, sacrorum ille conditor Annalium Francicorum, successit. TV, MAGNIFICE VIR, tribus iam diuini coetus Doctoribus, sigillatim, Iesensae L. Ioanni Mullero, Chembergae iuxta, ac Seruestae, Celebratissimo Danticanorum nunc Theologo, D. Ioachimo VVeicmanno, Vittembergae tandem, magno illi strenuoque diuinae ueritatis Vindici, D. Ioanni Georgio Neumanno, es surrogatus, ac, tamen aliis a principibus, tempore eodem, certatim expetitus, modeste tamen iis renuisti, Inclytae huic, quae TE iam olim in deliciis habuit, Vrbi et Academiae Vittembergensi inferuere praecipans, firmiterque persuasus, plura haud alibi et maiora, quam hic, DEO Mutique emolumenta abs TE afferri posse. Diuinum PERPETVVS coetum auxit superstitionibus et cumulauit, propterea, quod ad diui sacellum Martini,

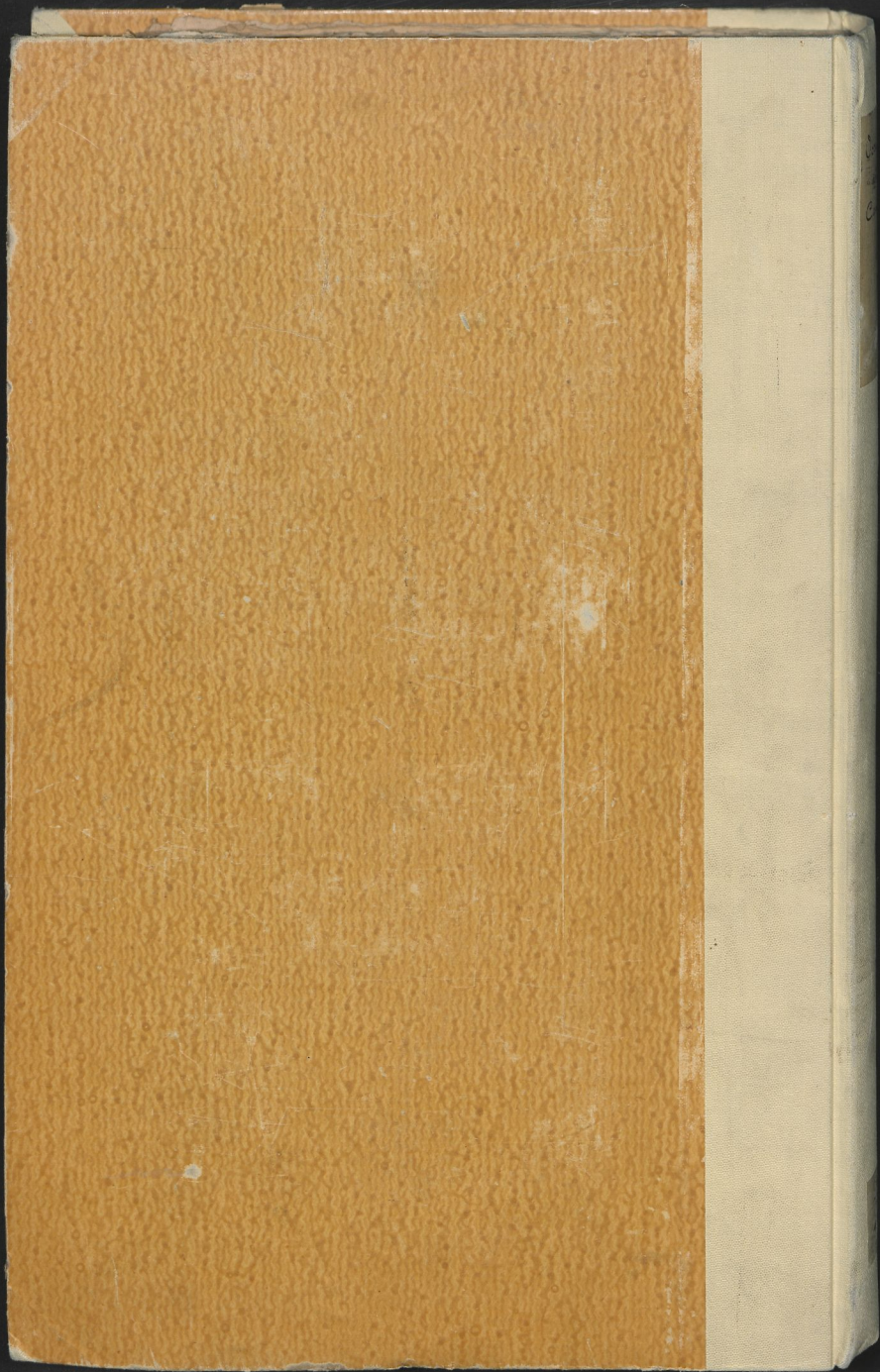
quinti, iuxta Iuonem Carnutensem, uel sexti, iuxta Apollinarem Sidonium, ante se anstifit, templum, miraculis diui huius consecrandum, condidit, quod idem Apollinaris, in carmine, laudem eius templi complexo, cum Salomonaeco conferre non dubitauit, eandemque in acdem PERPETVVS, praepostera quadam religione, uel superstitione potius nimia, ductus, exuuias D. Martini transferendas curauit. TV uero, SVMME VENERANDE VIR, hodiernum DEI coetum magis in dies ac magis amplificare, uanas item perstufiones ex animis hominum euellere, atque optimis quibusque tum doctrinis, tum solatijs, omnes ac singulos, in his et Principes, confirmare, non desistis. Haec TVA sunt templa, non illa quidem posita diuis, uerum ipsi DEO, non manu facta, sed omnino tamen eiusmodi, quibus meliori quodam iure, si uelles, poteras gloriari, quam bonus hic PERPETVVS, uir non impius quidem, ac intempestiue sedulus, metasque debitaee diuo suo uenerationis haud dubie transgressus. Viuebat eo PERPETVVS seculo, quo non pauci reperiebantur, qui Christi gregem, uariis illo iam tempore superstitionibus inquinatum, teris horrendisque dogmatum dissensionibus turbare conabantur. TVA item, MAGNIFICE VIR, aetas in ea incidit tempora, quibus corruptae perditaeque mentis homines inueniuntur plures, qui diuiniorem coetum nouis planeque nefandis de DEO portentis uexant, quorum absurdas tamen opiniones cum optimi quique sinceriores doctrinae propugnatores, per tempus bene iam longum, extirpare non intermiserint, TV quoque officio TVO, pro ea, quam coelesti munere sortitus es, felicitate, nequaquam defuisti, scriptisque haud unis contra hos tenebriones in lucem emissis, ineptias eorum ac fraudes, magno cum applausu, conspiciendas omnibus praebuisti. PERPETVVS sacris duobus interfuit concilijs, primum Venetijs, ubi anstifites ad constituendum ibi *episcopatum* conuenerant, deinde Turonij, cum finitimis huic coetui praesulibus, ad celebrationem consecrationis diui Martini eo congregatis, quo in conuentu principem tenuit locum, et uigilias ac ieiunia, totum per annum rite obseruanda, et instituerentur, uoluit idem ac praecipit. Nondum quidem, SVMME VENERANDE VIR, concilijs interfuisti publicis, quibus tamen ipsi, si necessitas haec talia maior exigeret, quin permagno cum emolumento interesse possis, nemo quisquam temere, qui TE norit propius, inficias ibit. Neque uero, PERPETVI more modoque, ieiuniorum TIBI aut uigiliarum superstitiones curae cordique sunt, sed longe maioris TE momenti curae uigiliaeque, pro Coetu DEI, pro Academiae salute, pro ciuium in ea literatorum commodis ac profectibus, toties exercent, quoties de iis uel cogitare (cogitas autem saepissime me) coepisti. PERPETVVS tredecim per annos, ut Molanus, Miraeus, Bucherius, Fienus, affirmant, suo est officio persunctus. Abs TE, per annos iam totidem, diuino coetui incrementa longe, quam ab isto, allata sunt plura, immo, plura deinceps quoque, si uota nostra uim, si robor preces, habebunt, afferentur. Ex PERPETVI huius sepulchro, per aliquod tempus, oleum stillasse, fertur, si Pontificijs quidem scriptoribus credendum est, quorum narrationes tantum non omnes fidei ut plurimum suspectae solent esse. Ex TVO, MAGNIFICE VIR, non tumulo, quem deprecamur longissime, sed ex ore TVO, Suadae pleno, olei, immo, coelestis cuiusdam roris nectarisque, flumina quotidie manant. Certe, si publicis sacrisque pro rostris uerba facis, omnes, qui adsunt, iucunditate perfundis, nec aures solum tenes eorum, sed in mentes animosque singulorum uelut influis, identidem aculeos in iis relinquens, ea tamen dexteritate, ut omnis illa dicendi facultas non ascita in TE, uerum naturalis, esse uideatur. Hinc sane factum, ut Serenissimus Anhaltinorum Princeps, ob insignem Tuam sacris in rebus peritiam, et mirifice conunctam cum grauitate comitatem, TE perinuitus, nec sine sensu doloris, dimiserit, pristina erga TE benignitate adeo non imminuta, ut aucta uideri queat. Neque alia re permota est Augusti Princeps Saxoniae Electrix, ut

Oratoris in Atila sua sacri prouinciam, singulari quodam clementiae argu-
mento, TIBI committeret. Sereniff. item Dux Saxo Gothanus, T VI postissi-
mum audiendi causa, superiore proxima aestate huc profectus, te sibi eundem
perbenigne a consilijs esse uellet. Nihil subtingam de iis, qui ad TE audiendum
publice priuatimque, uelut agmine facto, confluere solent, in fructuosissima pari-
ter, ac expeditissima, quae nunquam TE destituit, docendi, dicendique ac disse-
rendi, ratione continenter, ac sine ulla audiendi discendique satietate, desisti.
Sexto Idus Aprilis, A. C. cccc xci, Coitio testante, mortalitatem hanc exple-
uit PERPETVVS, Dionantijs primum, in aede D. Vincentij, sacerdotis et martyris, se-
pultus, corpore non ita multo post in templum D. Virginis translato, omnique
memoriae ac nomini eius, tanquam optimi ac principis, post Christum, prout
Aegidius audeat loqui, urbis patroni, habitus est honos, adeo, ut emortalis quoque
dies eius, qui in ipsas Martij Nonas hodie incidit, anniuersarius, non Turonij solum,
sed toto etiam orbe occiduo, solemnibus institutis, inde iam ab illo tempore, con-
celebretur. At enim, missis iam factis, VIR SVMME, istis de PERPETVO seu histo-
rijs, seu fabulis, ad illud, pace quidem TVA, reuertar, cuius gratia in hoc scriptio-
nis genus ingredi sum ausus. Nempe etiam TIBI hic PERPETVI dies, ut supra
dixi, sacer est, quem tamen minime in PERPETVI honorem, putas, celebrandum,
cum ab his nugis abhorreas totus, ac in DEO rectius Tuo laeteris et exultes,
gracias ipsi persoluens immortales, quod exoptatissimus hic Martij dies, quo
in hanc esse primum susceptus lucem, denuo laetus effulit. Ac, quoniam
omnes Celeberrimi Nominis T VI cultores sinceri et chentes, communi ali-
orum, qui TE amant ac aestimant, studio cultuque excitati, huius etiam
laetinae participes fieri uolunt, et pro constanti TVAe felicitaris ratione
uota certam nuncupant, suamque gaudium gratulationibus plausibusque testan-
tur, nec ego uel postum facere, uel debeo, quin pietatem in TE meam, PATRO-
NE et AMPLIFICATOR MAXIME, quouis modo potius, quam nullo, declarem.
Neque enim ab hac me gratulandi ratione res deterret illa, quod hic Martij mensis,
ut alijs peritque hominibus pestilens esse consuevit, ita pluribus fere nefastus
fuerit, quam sauis, de nostrorum quoque numero Theologorum. Ex ingenti
horum copia potiores tantum, ac ueluti principes, enumerare, satis erit, quos
inter occurrunt, praeter memoratum supra iam Hieronymum VVellerum, Vi-
tus Theodoricus, Ioannes Marbachius, Michael Niderstatterus, Georgius Mylius,
Thomas VVegetinus, Paullus Tarnonius, Conradus Diericus, Ioannes Him-
melius, Ieremias VVeberus, Matthias Hoe ab Hoeneq, Paullus Roerberus, An-
dreas Cunadus, Iacobus Srolterfochius, Thomas Stegerus, Ioannes Viricus May-
erus, Samuel Pomarius, Sebastianus Nimannus, Augustus Varenius, Iacobus Ten-
zelius, quibus ad unum omnibus mensis hic feralis fuit et emortalis. Non ta-
men nullorum etiam Theologorum Natalibus hic mensis longe fuit auspiciatissi-
mus, ex quibus non possum, quin, spatio chartae ac temporis exclusus, firmum
illud purioris doctrinae fulcrum, Iacobum Andream, loco omnium, in praesentia
collaudem. TE potius, MAGNIFICE VIR, hic appellare fas erit, felici omnino
meturae fortunaque genio, seu uerius, propitio quodam coeli fidere, hoc eodem
mense primum orbi Christiano donatum. Immortale uero NVMEN simpliciter
ac perreligiose ueneror, ut, in huius Academiae, quae, in TE alterum sibi Neu-
emannum esse redditum, agnoscat ingenue et fateatur, incrementum, totiusque
adeo sanctoris coetus, de quo mature admodum promereri coepisti, salurem ac
praefidium, hoc non PERPETVI solum die, uerum longe plurimis quoque deinceps,
non dicam, diebus, sed annis, perpetuo ualeas, perpetuo ueritatis hostes, armis ueluti ui-
ctribus suspensus, triumphes, perpetuo denique ea consequare, ea TIBI sint maneatque
perpetua, quae uel abs TE, uel ab alijs, qui, magno certe numero, quam optime TIBI
cupiunt, desiderijs, notis, precibus, uel expecti possunt, uel expectari. Illud unum in
extremo, PRORECTOR MAGNIFICE, maiorem in modum peto abs TE et contendo,
ut qualemcunque hunc gratulandi conatum, quem sola, crede, pietas et ueneratio ex-
pressit, pro incomparabili TVA humanitate, qua Musas earumque cultores profectui
consecutis, meliorem in partem interpretari ne dedigneris, quippe qui non tam ratio-
nem elegantiam habui, quam obseruanciae, dum non aliam, ac cultus in TE perpetui,
significationem uolui dare, una sperare ausus, Patronum quoque TE et Amplifica-
torem mihi perpetuum esse permansurum.

Ung VI 180

VD 18

VD 17

SVMMO VIRO
IO. HENRICO
FEVSTKINGIO

DOCTORI AC PROFESSORI THEOLO-
GO IN ILLVSTRISSIMA AD ALBANI
DEMIA LONGE CELEBERRIMO CVRIAE
ASSESSORI GRAVISSIMO AVLAE AVGVST. PRINCI-
CIS SAXONIAE ORATORI SACRO LONGE ELOQ-
MERITISSIMOQ. SERENISS. DVCS SAXO GOTH-
LIARIO IN SACRIS SAPIENTISSIMO H-T-AC-
VITTEMB. PRORECTORI MAGNIFICO

DOMINO PATRONO H
PLIFICATORI SVO SVORVM
DIORVM AETerno MENTIS ET
CVLTV PROSEQVENDO

A·R·G· c i o i o c c x i I P S I S M A R T I
I I S D E M Q .

NATALI

EIVS INSIGNIBVS

GRATVLANDI PIETATEM TESTARI CONA

MAGNI NOMINIS FEVSTKINGIO

ADMIRATOR PERPETVVS ET OBSERVANTI
CLIENS

VITTEMBERGAE SAXONIAE
PRELO CHRISTIANI SCHROETERI ACA

